

[Justitsministeren]

I det omfang indførelsen af Dankortet giver anledning til oprettelsen af EDB-registre, hvori der indgår personoplysninger, vil disse registre være omfattet af lov om private registre. Denne lov angiver, i hvilket omfang virksomheder m.v. må registrere og videregive oplysninger, og der skal efter loven træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger imod, at oplysningerne i registret misbruges eller kommer til uvedkommendes kundskab.

Såfremt det er nødvendigt for at beskytte den personlige integritet, kan det i medfør af lovens § 3, stk. 5, fastsættes, at nærmere angivne registre helt eller delvis skal undergives de noget strengere regler i lovens kapitel 3 om kreditoplysningsbureauer, og at bestemte typer af oplysninger ikke må indgå i registrene eller kun må indgå på nærmere angivne vilkår. Registertilsynet fører kontrol med, at der ikke sker overtrædelse af loven eller af de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Pengeinstitutterne har oplyst, at der som i dag i forbindelse med checksystemet vil blive oprettet et særligt register, der indeholder oplysninger om alle tabte, stjålne og inddragne kort. I hvilket omfang Dankortsystemet – hvis det gennemføres – i øvrigt vil give anledning til oprettelse af registre, og hvilke oplysninger der vil indgå i sådanne registre, er efter det, der er oplyst over for mig, ikke afklaret endnu, og det er derfor for tidligt at sige noget om, hvorvidt der bliver behov for at fastsætte særlige regler for sådanne registre i medfør af § 3, stk. 5, i registerloven. Det er min opfattelse, at der i registerloven er det fornødne grundlag for at gribe ind med henblik på at beskytte kontohaverne mod eventuelle integritetskrænkelser som følge af oprettelsen af særlige registre. Det var forholdet til registerlovgivningen.

Misbrug af Dankortet kan tænkes at forekomme enten ved, at en uberettiget har sat sig i besiddelse af kortet og har gjort brug af det, eller ved, at den berettigede indehaver overtrækker sin konto. Misbruges kortet af en uberettiget, synes dette strafferetligt at måtte bedømmes som bedrageri. Efter hvad jeg ved, søges et sådant misbrug så vidt muligt undgået ved, at den enkelte kortindehaver får tildelt en personlig kode, som skal anvendes i forbindelse med, at kortet benyttes som betalingsmiddel. Det vil altså sige, at kortet kun kan anvendes, hvis den, der præ-

senterer kortet, kan fremkomme med denne personlige kode, som han eller hun har fået tildelt. Dertil kommer, at misbrug naturligvis kun vil kunne finde sted, såfremt anvendelsen af kortet sker, inden kontoen er spærret.

Det var misbrug fra tredjemand, fra en uberettiget. Hvis det er kontohaveren selv, der overtrækker sin konto, adskiller denne misbrugsmulighed sig ikke principielt fra den misbrugsmulighed, der foreligger ved anvendelse af et checkhæfte, hvor man måtte have overtrukket sin konto. Et sådant misbrug kan, hvis det fornødne forsæt efter straffeloven er til stede, straffes som mandatsvig eller bedrageri.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der under justitsministeriet for nogle år siden blev nedsat et udvalg med den opgave at følge udviklingen med hensyn til checkmisbrug og bl.a. tage initiativ til nødvendige foranstaltninger for at begrænse kriminaliteten vedrørende anvendelse af checks. Dette udvalgs arbejdsområde er senere blevet udvidet til at omfatte kriminalitet i forbindelse med Eurochecks og kreditkøbsordninger.

Efter det, jeg har fået oplyst, har den eksisterende mængde cirkulerende hæve-, kredit- og kontokort – og det drejer sig om mellem 500.000 og 750.000 – ikke på nuværende tidspunkt givet anledning til nogen kriminalitet af betydning.

Jeg kan oplyse, at udvalget allerede har drøftet misbrugsproblemerne i forbindelse med et eventuelt Dankort, og det er hensigten, at udvalget på ny skal overveje disse spørgsmål, når de endelige planer for udformningen af Dankortordningen måtte foreligge.

Efter de oplysninger, som i dag foreligger om Dankortets udformning som købekort, må det antages, at Dankortet ikke vil være omfattet af loven om kreditkøb, idet der efter de planer, vi nu kender, ikke bliver tale om, at der skal kunne ydes kredit i forbindelse med etablering af denne ordning.

Om der for en Dankortordning er behov for at give regler svarende til nogle af bestemmelserne i lovforslaget om kreditkøb, eller om der i øvrigt er behov for at afklare særlige formueretlige aspekter, er det endnu for tidligt at sige noget endeligt om; det spørgsmål afhænger af, hvorledes den endelige udformning af Dankortet bliver. Jeg kan dog allerede nu sige, at der efter min mening